

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΣΥΝΟΡΑ, ΦΡΑΧΤΕΣ

ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Σε δυο σημεία του χάρτη στρέφεται η προσοχή το τελευταίο διάστημα: **στα σύνορα του Έβρου και στα νησιά του Β.Α. Αιγαίου. Πολλές χιλιάδες μεταναστ(ρι)ών βρίσκονται από τις 28 Φλεβάρη στα σύνορα του ελληνικού κράτους με το τουρκικό, περιμένοντας να περάσουν σε ευρωπαϊκό έδαφος.** Στρατός και αστυνομία ηγούνται της καταστολής τους: υδροφόρες, τεθωρακισμένα και στρατιωτικά φορτηγά ενισχύουν το φράγμα των συνόρων στο ύψος των Καστανιών. Μεγάλες αστυνομικές δυνάμεις όλων των ειδών και δεκάδες διμοιρίες των ματ επιτίθενται στους/στις συγκεντρωμένους/ες με συνεχή ρίψη χημικών και πολλές δεκάδες συλλήψεων. **Παρακολουθούμε μια πολεμικού τύπου διαχείριση της κατάστασης, με τους επικεφαλής της δεξιάς πολιτικής διαχείρισης να βρίσκονται ή να επισκέπτονται το «πεδίο της μάχης» σε ρόλο στρατηγού, τρομολαγνικά διαγγέλματα περί «εισβολής» και «ασύμμετρης απειλής»...** Σε όλο αυτό συνδράμουν, όπως πάντα, εκτενή μιντιακά ρεπορτάζ και δημοσιεύματα, εμποτίζοντας το «κοινό» με την απαραίτητη δόση ρατσιστικού δηλητηρίου, διαμορφώνοντας μια κατάσταση αναμονής και ανησυχίας, ένα κλίμα μόνιμης διακινδύνευσης. Σημείο των αντιμεταναστευτικών χειρισμών είναι και η απόφαση της ελληνικού κράτους -ενώ εφαρμόζει απαρέγκλιτα τις πολιτικές της ευρωπαϊκής ένωσης (Ε.Ε.)- να αναστείλει οποιαδήποτε διαδικασία ασύλου, «παρακάμπτοντας» την τήρηση των προβλεπόμενων θεσμικών διαδικασιών «διεθνούς δικαίου» που τόσο πολύ σε άλλες περιπτώσεις επικαλείται, όπως και να επιμηκύνει τον φράχτη του Έβρου και να κόψει τα πενιχρά επιδόματα σε όσες/ους παίρνουν άσυλο.

Δεν θα μπορούσαμε ωστόσο να θεωρήσουμε ότι πρόκειται για ένα ακόμη θέατρο του παραλόγου, μιας που όλο αυτό παίζεται πάνω στις ζωές χιλιάδων μεταναστ(ρι)ών. Δεν είναι καθόλου τυχαία μια τέτοιου είδους διαχείριση. Το πολεμικό κλίμα που διαμορφώνεται αποτελεί συνέχεια της ανανέωσης της έντασης ανάμεσα στο ελληνικό και τουρκικό κράτος σχετικά με τις ΑΟΖ, τις υφαλοκρηπίδες σε Αιγαίο και Αν. Μεσόγειο και την παλιά «διένεξη» για το ποιος θα κατέχει την περιοχή - ένταση που οξύνεται τα τελευταία χρόνια με τις ανακατατάξεις και τους πολέμους στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, όσο και με το κυνήγι του ενεργειακού «θησαυρού» υδρογονανθράκων στη Μεσόγειο. Διενέξεις που στοχεύουν πέρα από αυτά και στο εσωτερικό του ελληνικού κράτους. Πέρα από μια εκ νέου υπενθύμιση των εθνικών αφηγήσεων περί διαχρονικού «τουρκικού εχθρού» και την ενδυνάμωση της «εθνικής ομοψυχίας» έχουν ως στόχο τη διαμόρφωση μιας αντίληψης των μεταναστ(ρι)ών ως μόνιμης απειλής, ως εισβολέα, ως εχθρού, που νομιμοποιεί την αποβολή τους με πολεμικά, στρατιωτικά μέσα, με θάνατο και φυλακή. **Επειδή διεκδικούν να μετακινούνται ελεύθερα και να ζουν όπως και όπου θέλουν, μακριά από τον πόλεμο, την οικονομική λεηλασία, τους διαχωρισμούς με βάση το φύλο, τη σεξουαλικότητα, τη φυλή κ.α.**

Αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες μέρες εναντίον των μεταναστριών/ών είναι εξαιρετικά σοβαρό. Το «Σφραγίστε τον Έβρο», ως κεντρικό σάλπισμα της κατασταλτικής επιχείρησης στα σύνορα του Έβρου, βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία με το «σφραγίστε τους/τις μετανάστ(ρι)ες σε κλειστές φυλακές», στα λεγόμενα κλειστά κέντρα φιλοξενίας που ετοιμάζονται στα νησιά του Β.Α. Αιγαίου. **Το «ανθρωπιστικό κράτος» έχει δώσει τη θέση του προ πολλού σε μια αντιμετώπισή τους ως διαχειρίσιμη μάζα. Και ετοιμάζει πραγματικές αποθήκες ανθρώπων.**

Τα όσα θλιβερά συνέβησαν την τελευταία βδομάδα του Φλεβάρη σε Μυτιλήνη και Χίο χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής. **Είδαμε τη συσπείρωση του κοινωνικού απόπατου των νησιωτών που ακούει στο όνομα «εθνικός κορμός» να βαφτίζεται «λαϊκός ξεσπκωμός», με ελληνικές σημαίες και μπόλικο ρατσισμό να μεσουρανεί στις κινητοποιήσεις.** Είδαμε την ξεφτιλισμένη πατριωτική αριστερά (βλ. ΚΚΕ) να σηκώνει πανό που κατήγγειλε γενικά τα «hot spot», χωρίς να αναφέρεται πουθενά στους/στις μετανάστ(ρι)ες, για να μπορεί να βαδίζει και να συντάσσει μαζί της τους πατριδόπληκτους ψηφοφόρους της «μαχόμενης» Μυτιλήνης, εξασφαλίζοντας την ανανέωση των ψήφων της. Ο θολός λόγος της «ευαίσθητης αριστεράς» για το ζήτημα, για άλλη μια φορά εξαφάνιζε τους/τις μετανάστ(ρι)ες από το προσκήνιο ως κομμάτι ενός πληθυσμού που ζει με απαράδεκτους όρους διαβίωσης στις «Μόριες» των νησιών, με ασύλληπτες κακουχίες και με απειλές βίας και θανάτου εναντίον τους. Με έναν μαγικό τρόπο εμφανίζονταν οι, αν όχι καλοβουλευμένοι σίγουρα προνομιούχοι σε σχέση με τους/τις μετανάστ(ρι)ες, νησιώτες να «υποφέρουν»... **Σημείο αναφοράς, δηλαδή, έγιναν τα «βάσανα» των ντόπιων και όχι οι συνθήκες διαβίωσης και εγκλεισμού των μεταναστ(ρι)ών. Δεν υπήρξε καμιά βούληση για από κοινού δράση «ντόπιων» και μετανάστ(ρι)ών.** Σε όλο αυτό τον πατριωτικό κυλό, που συστρατεύτηκε στο κάλεσμα «γενικής απεργίας» από

τοπικούς φορείς (ξεφτιλίζοντας την έννοια της απεργίας), δεν χωρούσαν οι ίδιες και οι ίδιοι που πλήττονται και θα αποθηκευτούν ως ζωές δεύτερης κατηγορίας στα νέα κέντρα-αποθήκες, εκεί που κυλιόμενα, θα περνούν από τη μια πτέρυγα στην άλλη, πεταγμένοι/ες, απομονωμένες/οι, αόρατοι/ες. Μια εικόνα από ένα δυστοπικό logistics που αφορά σε ανθρώπους. **Η ονομαζόμενη από την αριστερά ...»λαϊκή εξέγερση» έβαλε το λιθαράκι της για ακόμα μεγαλύτερη απαξίωση των μετανασ(ρι)ών αλλά και όσων δεν έχουν ακόμα ισοπεδωθεί συναισθηματικά και διανοητικά από τον ρατσισμό.** Και αυτό φάνηκε και με ό,τι ακολούθησε τη μερική αποχώρηση των εισβολέων ματατζήδων (για τους/τις «εξεγερμένους/ες» η άφιξη των ματ βιώθηκε ως στρατός κατοχής απλά γιατί δεν είχαν έρθει να τσακίσουν κόκκαλα μετανασ(ρι)ών ή αλληλέγγυων). Μπλόκα σκατόψυχων ελληναράδων έστηναν καρτέρι τα επόμενα βράδια σε όποιον θεωρούνταν ότι πρόσκειται φιλικά των μετανασ(ρι)ών: από αλληλέγγυους/ες μέχρι και σε στελέχη και εργαζόμενους/ες της βιομηχανίας των μκο, ακόμα και σε ντόπιους «συναγωνιστές» τους της αριστεράς που βρίσκονταν μαζί στα μπλόκα (όπως τη δημοτική σύμβουλο του ΚΚΕ στην Λέσβο) ενώ εμπόδιζαν και βάρκες με μετανάστ(ρι)ες που έρχονταν από τα παράλια της τουρκίας να αποβιβαστούν στο λιμάνι.

Στα «νησιά της αντίστασης» δεν έγινε καμιά εξέγερση ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης και της Ε.Ε.. Γιατί, παρά τα επιφαινόμενα περί «μαχών» με τις δυνάμεις ασφαλείας, **υπήρξε μια ουσιώδης σύμπτωση του λόγου και των επιδιωκόμενων μεγάλης μερίδας των «ντόπιων» με τις αντιμεταναστευτικές πολιτικές του κράτους: η διαχείριση των μετανασ(ρι)ών, η μεταχείρισή της ζωής τους ως πρόβλημα, ως εκτοπισμένες/οι, ως απόβλητα.** Δεν είναι τυχαίο λοιπόν ότι δεν επιδιώχτηκε καμιά από κοινού δράση και παρουσία στον δρόμο «ντόπιων» και μετανασ(ρι)ών ενάντια στα κέντρα κράτησης. Η απουσία τους μιλούσε από μόνη της για τα περιεχόμενα και τις στοχεύσεις των κινητοποιήσεων. Αξιοσημείωτη είναι επίσης και η φίλια αναφορά οργανώσεων (κερφα, σύριζα, ανταρσύα) για αλληλεγγύη σε πρόσφυγες, δηλαδή όσων σύμφωνα με τις στρόφιγγες που ορίζουν οι πολιτικές των κρατών δικαιούνται ασύλου, εξαιρώντας τους από το μεγάλο κάδρο των μετανασ(ρι)ών, διαχωρίζοντάς τους και τάζοντας μια καλύτερη τύχη έναντι των υπολοίπων.

Για τους/τις μετανάστ(ρι)ες διαμορφώνεται μια εξαιρετικά δυσμενής συνθήκη, που δεν περιορίζεται στα ορατά, δημοσιοποιημένα σημεία. **Γιατί ο «ακήρυχτος πόλεμος» εναντίον τους παίζεται παντού:** στο κλείσιμο των συνόρων πολλών ευρωπαϊκών κρατών και την κατασκευή νέων φραχτών, στην ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Συνόρων, στην αναβάθμιση των αρμοδιοτήτων του ευρωπαϊκού οργανισμού συνοριοφυλακής και ακτοφυλακής (γνωστού ως FRONTEX) και την υπερσετελέωσή του, στο EUROSUR (ευρωπαϊκό σύστημα επιτήρησης συνόρων για μια διαχείριση των μετανασ(ρι)ών με πολεμικούς όρους), στην ενισχυμένη παρουσία και συνδρομή των νατοϊκών δυνάμεων στη Μεσόγειο. Στα «ηλεκτρονικά τείχη», τις θερμικές κάμερες και στα X-ray μηχανήματα στον Έβρο. Στο νέο κατασταλτικό απαρτχάιντ που στήνεται στις γειτονιές και τους δρόμους που ζουν και κινούνται μετανάστ(ρι)ες. Και πιο πέρα στο ειδικό υπουργείο μεταναστευτικής πολιτικής -το οποίο ανασυστάθηκε πρόσφατα ως υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου και υπόκειται στο υπουργείο δημόσιας τάξης- που διενεργεί πλην των άλλων και τις με συνοπτικές διαδικασίες απελάσεις όσων μπήκαν σε «ελληνικό έδαφος» χωρίς χαρτιά μέσω της Τουρκίας (σε απέλαση βέβαια εξαναγκάζονται και χιλιάδες από τον ΔΟΜ (διεθνή οργανισμό μετανάστευσης), υπό το εύχο «οικειοθελής επαναπατρισμός»).

Ενάντια σε αυτή τη συνθήκη, οι μετανάστ(ρι)ες εξηγείρονται, με καθημερινούς σχεδόν αγώνες στη Μόρια, στο κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη, στην Αμυδαλέζα. Δεν θα μπορούσαμε παρά να είμαστε αλληλέγγυες/οι στους αγώνες τους.

Καμία συστράτευση με τα κατασταλτικά σχέδια ελληνικού κράτους και Ε.Ε.
Καμία ανοχή στον ρατσισμό και τον εθνικισμό

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ

Θερσίτης, χώρος ραδιοργάνωσης και ανατροπής
Νέστορος κ' Ευαγγελιστριάς, Ίλιον
thersitis.espiv.net

